

Αναζητώντας τις Δρακόλιμνες των Ελληνικών βουνών (Νικόλαος Γ. Εμμανουήλ, Καθηγητής Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μεταξύ των στοιχείων που προσδίδουν ενδιαφέρον και ομορφιά στα Ελληνικά βουνά, εξέχουσα θέση κατέχουν οι ορεινές λίμνες, που σαν γαλάζια στολίδια κοσμούν το πράσινο των αλπικών λιβαδιών και ημερεύουν το γκρίζο των βράχων στις απόκρημνες πλαγιές.

Η κορυφή του όρους Τύμφη καθρεπτίζεται στα νερά της Δρακόλιμνης της Τύμφης

Σχεδόν σε όλα τα Ελληνικά βουνά, ακόμη και σε αυτά που βρίσκονται σε νοτιότερες πλέον ξηροθερμικές περιοχές, την άνοιξη συναντά κανείς υδάτινες συλλογές, μικρές λίμνες, οι περισσότερες των οποίων αργότερα, το καλοκαίρι ή το φθινόπωρο, σβήνουν αναμένοντας τις βροχές και τα χιόνια του χειμώνα.

Οι επισκέπτες των βουνών μας γνωρίζουν καλά ορισμένες από αυτές τις λίμνες και ιδιαίτερα εκείνες που κρατούν το νερό όλο τον χρόνο. Για τις άλλες, τις εποχιακές, πρέπει κανείς να επισκεφθεί έγκαιρα, την άνοιξη και αρχές καλοκαιριού, τα βουνά για να τις συναντήσει και να θαυμάσει την ομορφιά τους.

Ορεινές λίμνες στην χώρα μας υπάρχουν βέβαια και ως αποτέλεσμα δημιουργίας τεχνητών φραγμάτων σε ποτάμια (π.χ. φράγμα Ταυρωπού, Νέστου, Αώου, Μόρνου, Εύηνου κ.ά.). Άλλες λίμνες σε ορεινές περιοχές έχουν επίσης δημιουργηθεί από φράγματα που δημιουργήθηκαν από κατολισθήσεις στα πρηνή ορεινών ποταμών (π.χ. λίμνη Τσιβλού στην Αχαΐα, Στεφανιάδας στον Ν. Τρικάλων κ.ά.).

Οι «Δρακόλιμνες», αν και πολύ μικρές, είναι από τις πλέον γνωστές φυσικές ορεινές λίμνες. Οι λίμνες αυτές έμφορτες με μύθους και δοξασίες από τους κτηνοτρόφους και άλλους κατοίκους των επί μέρους περιοχών αποτελούν τα τελευταία χρόνια πόλο έλξεως επισκεπτών.

Στις μέρες μας, λέξεις που παραπέμπουν σε δράκους, νεράϊδες και ξωτικά, φαίνονται εντελώς εκτός πραγματικότητας. Η σύγχρονη σκέψη απογυμνωμένη από το στοιχείο της φαντασίας και του εξωπραγματικού δεν φαίνεται να βοηθά πάντα στην συναισθηματική ισορροπία του σύγχρονου ανθρώπου. Ο μύθος ανέκαθεν

αποτελούσε στοιχείο γνώσης, τέρψης και σύνδεσης για κάθε λαό. Είναι εκπληκτικό να διαπιστώνει κανείς ότι οι επισκέπτες των μικρών αυτών ορεινών λιμνών θέλγονται, όχι μόνο από την φυσική ομορφιά τους, αλλά και από την όλη ατμόσφαιρα των μύθων που τις περιβάλλει.

Οι πιο γνωστές Δρακόλιμνες είναι εκείνες των βουνών: Τύμφη (Γκαμήλα) και Σμόλικά και λιγότερο του Γράμμου, Μαυροβουνίου (Φλέγκας) και του Λάκμου (Περιστερίου). Η γνωριμία μας με αυτές αλλά και με τις άλλες ορεινές λίμνες της Ελλάδος έγινε σταδιακά αρκετά χρόνια πριν και συνεχίζεται να γίνεται κατά την διάρκεια των περιηγήσεων στα αντίστοιχα βουνά.

[Συνεχίζεται]